

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N BODINE ST PHILADELPHIA, PA 19123

BULETIN DOMINICAL

Vol. 13 Nr. 23 * Duminică, 31 mai 2020 * Redactor: Pr. Nicolai Buga

Duminica a 7-a după Paști

Sfânta Evanghelie Ioan 17: 1– 13

În vremea aceea, Iisus, ridicând ochii Săi la cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor acelor pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis. Eu Te -am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt

de la Tine; Pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis. Eu pentru aceștia Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei.

Apostolul Fapte 20: 16 - 18; 28- 34

În zilele acelea, Pavel hotărâse să treacă pe apă pe lângă Efes, ca să nu i se întâmple să întârzie în Asia, pentru că se grăbea să fie, dacă i-ar fi fost cu putință, la Ierusalim, de ziua Cincizecimii. Și trimițând din Milet la Efes, a chemat la sine pe preoții Bisericii. Și când ei au venit la el, le-a zis: Voi știți cum m-am purtat cu voi, în toată vremea, din ziua cea dintâi, când am venit în Asia... Drept aceea, luați aminte de voi înșivă și de toată turma, întru care Duhul Sfânt v-a pus pe voi episcopi, ca să păstrați Biserica lui Dumnezeu, pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său. Căci eu știu aceasta, că după plecarea mea vor intra, între voi, lupi îngrozitori, care nu vor cruța turma. Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați, grăind învățături

răstălmăcite, ca să tragă pe ucenici după ei. Drept aceea, privegheați, aducându-vă aminte că, timp de trei ani, n-am încetat noaptea și ziua să vă îndemn, cu lacrimi, pe fiecare dintre voi. Și acum vă încredințez lui Dumnezeu și cuvântului harului Său, cel ce poate să vă zidească și să vă dea moștenire între toți cei sfințiți. Argint, sau aur, sau haină, n-am poftit de la nimeni; voi înșivă știți că mâinile acestea au lucrat pentru trebuințele mele și ale celor ce erau cu mine. Toate vi le-am arătat, căci ostenindu-vă astfel, trebuie să ajutați pe cei slabi și să vă aduceți aminte de cuvintele Domnului Iisus, căci El a zis: Mai fericit este a da decât a lua. Și după ce a spus acestea, plecându-și genunchii, s-a rugat împreună cu toți aceștia.

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ SFÂNTA TREIME

723 N Bodine St.

PHILADELPHIA, PA 19123

Tel./Fax: 215-922-7060
www.holytrinityphiladelphia.org

Pr. Icon. Stavr. Nicolai BUGA,
Paroh

fr.n.buga@gmail.com

Pr. Timotei AVRAM,

Preot slujitor

fr.timavram@gmail.com

ÎN ACEST NUMĂR

Evangelia & Apostolul	1
Pr. Vasile Gordon: Viața veșnică este înaintea noastră	2 - 3
Părintele Cleopa Ilie: Despre păstrarea dreptei credințe	4 - 6
Programul bisericii în perioada 31 mai – 8 iunie 2020	6

Sinaxar. Duminică 31 mai 2020 - Duminica Sfinților Părinți ai Sinodului I ecumenic (a 7-a după Paști): Sfinții Mucenici Ermie, Eusebie și Haralambie

Viața veșnică este înaintea noastră

Citim în Patericul cel vechi, la capitolul Pentru Avva Aghaton: „S-au dus oarecari la dânsul, auzind că are aleasă dreaptă-socotință. Și vrând să-l încerce de se mânia, i-au zis lui: Tu ești Aghaton? Am auzit că ești desfrânat și mândru. Iar el a zis: Așa este! Și i-au mai zis lui: Tu ești Aghaton bârfitorul, clevetitorul? Iar el a zis: eu sunt! L-au întrebat iarăși: Tu ești Aghaton eretic? Atunci el, sârind ca ars, a strigat: Nu sunt eretic! Și l-au rugat pe el zicând: Spune-ne nouă, pentru ce atâtea câte învinuiri ți-am adus, le-ai primit, dar cuvântul acesta „eretic” nu l-ai suferit? Zis-a lor: Cele dintâi asupra mea le iau, căci este spre folos sufletului meu să le recunosc. Dar cuvântul acesta „eretic” este despărțire de Dumnezeu și eu nu voiesc aceasta! Iar ei auzind, s-au minunat de dreapta lui socotință și s-au dus zidiți, adică folosiți...”.

Iubiți credincioși,

HRISTOS S-A ÎNĂLȚAT!

Pilda pe care v-am înfățișat-o este în strânsă legătură cu duminica de azi, atât cu Sfânta Evanghelie ce s-a citit la Sfânta Liturghie (de la Ioan 17, 1 - 13), cât și cu pomenirea Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, trecuți în calendar.

Căci ne găsim în a VII-a duminică după Sfintele Paști, când li se face pomenire specială, ca-n fiecare an; în această duminică aflată între praznicul Înălțării Domnului și cel al Pogorării Sfântului Duh. De aceea ne-am adresat cu salutul „Hristos S-a Înălțat!”.

Ne propunem, cu ajutorul Domnului, ca în cele ce urmează să vorbim despre calea dreaptă, corectă, care duce la cunoașterea lui Dumnezeu. Gândul alegerii acestui subiect a izvorât din versetul al 3-lea al pericopei evanghelice de azi: „Aceasta este viața veșnică: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis”.

Această invitație de a-L cunoaște ca singur Dumnezeu adevărat, are darul să alunge spusele ateilor ignoranți și răutăcioși, din trecut și de azi, care susțin - fără temei - că în Biblie ar scrie crede și nu cerceta.

Trebuie să spunem răspicat că nicăieri în Sfânta Scriptură nu întâlnim această expresie! Dimpotrivă: Cercetați Scripturile, spune Mântuitorul (Ioan 5, 39), că socotiți că în ele aveți viață veșnică. Și acelea mărturisesc despre Mine. Se face referire, desigur, la Scripturile Vechiului Testament, mai ales la profețiile mesianice.

La vremea când Mântuitorul a rostit aceste cuvinte încă nu erau scrise cărțile Noului Testament, dar

acum expresia cercetați Scripturile este, desigur, valabilă și pentru aceste scrieri. Așadar, cercetați! Nimeni nu trebuie să creadă orbește. Tot Mântuitorul a spus, într-un alt context: „Cereți și vi se va da, căutați și veți afla” (Matei, 7, 7). Iar Sfântul Apostol Pavel îndeamnă: „Toate să le cercetați (incercați), țineți ce este bun!” (I Tes. 5, 21).

E adevărat că în Scriptură întâlnim și aceste cuvinte: „Fericiti cei ce n-au văzut și au crezut.” (Ioan 20, 29), dar ele se referă la cei care nu au trăit în vremea în care Mântuitorul a viețuit pe pământ și au crezut (și vor crede) pe temeiul mărturiilor din Sfânta Scriptură, al Sfinților Apostoli și al urmașilor lor.

Ne amintim, așadar, că aceste cuvinte i-au fost adresate lui Toma, cel care o

vreme s-a îndoit de învierea Lui, iar apoi, văzându-L, același apostol care se îndoise a exclamat, de data aceasta convins dar și gătit de emoție: „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”.

Iubiți credincioși,

Cercetarea Scripturii, pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu cel adevărat, nu se poate face la întâmplare. Tainele Scripturii pot fi pătrunse doar de omul cel duhovnicesc. Minteia celui care dorește să înțeleagă drept aceste taine, trebuie să fie antrenată în acest sens, altfel se poate cădea ușor în înțelegeri greșite și chiar în erezie.

Biserica dreptmăritoare a avut mult de luptat (și încă mai are) cu ereziile și nefericiții care le susțin. Nu întâmplător se face pomenire în calendar de Sinodul I Ecumenic și Sfinții Părinți participanți.

Să ne amintim mereu de râvna acestor bărbați aleși ai Bisericii, nu numai de la acest sinod, ci și de la celelalte șase, căci, în total, Biserica Ortodoxă recunoaște 7 sinoade ecumenice.

Nu le-a fost ușor, bunăoară, celor 318 Sfinții Părinți de la Sinodul I, pomenit astăzi, să înfrunte argumentele, în aparență valabile, ale ereticilor, în frunte cu Arie, preot în Alexandria. Și încă unul care se dovedise un bun predicator, din nefericire pentru el căzut în patima mândriei și care a îndrăznit să coboare tainele dumnezeirii la măsură omenească.

Căci, în esență, a îndrăznit - contrar cuvintelor Mântuitorului „Eu și Tatăl Una suntem” (Ioan 10, 30) - să predice că Iisus Hristos, din moment ce-și zice fiu, nu este din veci, fiind, adică, o creatură a Tatălui. Și n-au fost puțini adepții lui... .

Acest fapt l-a determinat pe împăratul Constantin cel Mare, care dorea pace în Biserică, să convoace întâiul Sinod Ecumenic, la Niceea, în anul 325.

Iubiți credincioși,

Nu-i timpul și locul acum să intrăm în amănuntele discuțiilor ce s-au desfășurat. Ele pot fi cunoscute fără greutate, de către cei interesați, din cărțile de istorie bisericească, tipărite acum în tiraje din ce în ce mai mari.

Printre acestea, una dintre cele mai importante este cea a lui Eusebiu de Cezareea (volumul 14 din colecția Părinți și scriitori bisericești). Să reținem, totuși, că la acest sinod s-au formulat primele 7 articole din Crez, pe care le rostim la fiecare Sfântă Liturghie, ca mărturisire dreaptă despre dumnezeirea Tatălui și a Fiului.

Greșeala fundamentală a lui Arie și adepților săi, era că prin negarea dumnezeirii Fiului, nega puterea Lui de a mântui omenirea. Căci dacă Fiul era creat, nu putea mântui creatura. Numai ca Dumnezeu, Fiul este și Mântuitor!

De aceea tainele dumnezeiești nu pot fi judecate cu raționamente simple sau simpliste, omenesci. Cum spuneam mai sus, numai o rațiune luminată, înduhovnicită, se poate apropia să cunoască, fără a greși, cele despre Dumnezeu.

În această privință Sfântul Apostol Pavel grăiește: „Omul trupesc nu primește cele ale Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă ele se judecă duhovnicește. Dar omul duhovnicesc toate le judecă” (I Cor. 2, 14). „Le judecă”, în sensul că e capabil să gândească drept, cu discernământ, sau dreaptă-socotință, după limbajul Patericului.

Iubiți ascultători,

Rămânem de-a pururi recunoscători celor 318 Sfinți Părinți de la Sinodul I, pomeniți azi, care — prin rugăciune și râvnă deosebită — au cugetat și formulat dreapta credință cu privire la dumnezeirea Fiului, Mântuitorul nostru.

Cuvântul pe care l-am rostit se dorește a fi o invitație pentru o cercetare duhovnicească a scripturilor: deodată Biblia și Sfinții Părinți, cu încredințarea că în acest mod vom putea găsi, după cuvintele Mântuitorului (Ioan 17, 3), viața veșnică spre care ne îndreptăm. Amin.

Pr. Prof. Vasile Gordon

PROGRAMUL BISERICII în perioada 31 mai - 8 iunie 2020

Duminică 31 mai (Duminica Sfinților Părinți ai Sinodului I Ecumenic)

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Sâmbătă 6 iunie (Moșii de Vară):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

11:00 am - Parastas de obște

Duminică 7 iunie - Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile):

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Luni 8 iunie - Sfânta Treime:

9:00 am - Utrenie

10:00 am - Sf. Liturghie

Despre păstrarea dreptei credințe

Trei sînt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvîntul și Duhul Sfînt și Acești trei Una sînt !
(I Ioan 5, 7)

Hristos s-a înălțat !

Iubiți credincioși,

Astăzi, în Duminica a 7-a după Sfintele Paști, Biserica Ortodoxă prăznuiește primul Sinod Ecumenic al lumii creștine, care a avut loc în anul 325 în orașul Niceea, pentru a condamna erezia, adică învăță-tura greșită, eretică, a lui Arie. Sinodul s-a organizat de Sfîntul Împărat Constantin cel Mare cu mama sa Elena, la cererea Sfînților Părinți de atunci, fiind primul împărat creștin din lume (306-337).

Ce este un sinod ecumenic? Este adunarea tuturor marilor ierarhi ortodocși - episcopi, mitropoliți și patriarhi din toată lumea, cu scopul de a discuta unele învățături de credință creștină neclare încă, și de a le fixa în legi fixe, neschimbabile, numite dogme. De asemenea, un sinod ecumenic judecă și condamnă toate abaterile de credință, străine de învățătura Sfintei Evanghelii și a Sfînților Părinți și exclude din Biserică, adică dă anatema, pe toți ereticii care sfîșie unitatea de credință a Bisericii, simbolizată prin cămașa de în Domnului, făcută dintr-o singură bucată, cum zice în Sfînta Evanghelie: *Cămașa era fără cusătură, de sus țesută în întregime* (Ioan 19, 23). Prin cuvîntul "sinod" înțelegem adunare, consiliu; prin cuvîntul "erezie" înțelegem părerea sau învățătura particulară a cuiva despre Dumnezeu, împotriva învățăturii adevărate a Bisericii lui Hristos.

De ce a avut loc Sinodul I Ecumenic? Care a fost pricina care i-a silit pe Sfînții Părinți să se adune la un loc și să apere dreapta credință? Pricina a fost apariția unui mare eretic, anume Arie, care învăța pe creștini o credință nouă, zicînd că Fiul lui Dumnezeu nu ar fi de o ființă cu Tatăl și că a "fost un timp cînd Fiul nu era". El numea pe Iisus Hristos "creatură superioară", "cea dintîi dintre creaturi". Acest eretic era un preot din Alexandria Egiptului, foarte mîndru și neascultător, însă bun predicator, care a trăit în secolele III-IV. Erezia lui s-a răspîndit în cîțiva ani atît de mult încît rupsesse Biserica în două și amenința să se răspîndească în tot imperiul roman de răsărit și de apus.

Sfînții Părinți, nemaiputînd răbda hulele lui Arie împotriva Mîntuitorului și a Preasfintei Treimi, au cerut ajutorul drept credinciosului împărat Constantin cel Mare, ca să contribuie cu puterea sa imperială la liniștirea Bisericii lui Hristos și condamnarea învățăturii hulitoare a lui Arie și a discipolilor săi.

Inspirat de Duhul Sfînt, marele împărat creștin a hotărît să organizeze primul Sinod Ecumenic la Niceea în anul 325 pe cheltuiala imperiului, fiind invitați toți marii ierarhi ai Bisericii creștine din Răsărit și din Apus. Astfel au luat parte 318 Sfînți Părinți la care s-a adăugat și o delegație a Papei Silvestru I al Romei, pentru că pînă în anul 1054, Biserica creștină era una, nedespărțită în două - cea Ortodoxă de Răsărit și cea Romano-Catolică de Apus. De aceea și sinoadele pînă la dezbi-narea Bisericii se numesc "ecumenice", adică generale, pentru că au luat parte la ele și ierarhi din partea Bisericii Romei.

Sinodul de la Niceea a fost deschis chiar de Sfînții Împărați Constantin și Elena și a durat toată vara. În timpul sinodului, la care a fost de față și ereticul Arie cu ai lui, Sfînții Părinți s-au ostenit mult să întoarcă pe eretici la ortodoxie, dar ei n-au vrut să asculte. Ba s-a întîmplat ca în timpul discuțiilor, Sfîntul Ierarh Nicolae să-i dea o palmă lui Arie căci nu putea răbda hulele lui. Atunci Sfîntul Constantin cel Mare a poruncit să i se ia omoforul și Evanghelia și

să fie aruncat în temniță pentru că a îndrăznit să lovească. Noaptea însă i s-a arătat Mîntuitorul în temniță și i-a dat din nou Evanghelia în mîini, iar Maica Domnului i-a pus omoforul pe piept. Dimineată, auzind împăratul acestea, l-a adus pe Sfîntul Nicolae iarăși la sinod și își cereau iertare toți de la el, vîzînd rîvna și răbdarea lui pentru credință.

La fel și Sfîntul Ierarh Spiridon, căutînd să lămurească pe Arie despre taina Preasfintei Treimi și cum că toate cele trei persoane sînt de o ființă și de aceeași cinste, a luat o cărămidă arsă și, făcînd semnul sfintei cruci, cînd a strîns cărămida, focul care a ars-o s-a ridicat în sus, apa a curs pe pămînt și lutul a rămas în mîna lui. Cărămida era simbolul Preasfintei Treimi. Focul închipuia pe Tatăl, lutul pe Fiul întrupat și apa pe Duhul Sfînt, Mîngîietorul care a fost trimis în lume.

În timpul sinodului cei 318 Sfînți Părinți au dat anatema pe ereticul Arie și învățăturile sale hulitoare de Dumnezeu. Părinții au dogmatizat că cele trei persoane ale Preasfintei Treimi: Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt, sînt de o ființă și nedespărțite. Tot la acest sfînt sinod s-a întocmit partea întîi a Crezului, primele șapte articole despre Tatăl și Fiul. Ultimile cinci articole despre Sfîntul Duh aveau să se întocmească la Sinodul II Ecumenic din anul 381. Crezul cuprinde pe scurt dogmele credinței ortodoxe, și se rostește zilnic în biserici și prin casele creștinilor ca o mărturisire a dreptei credințe apostolice.

Deși Arie a fost surghiunit în sudul Dunării el nu a vrut să asculte de Biserică, ci mai mult căuta să semene între creștini învățătura sa hulitoare. De aceea a fost greu pedepsit de Dumnezeu, încît i s-au vărsat măruntaiele și a murit cumplit, spre veșnică osîndă în gheena iadului.

Iubiți credincioși,

Cu toate că ereticul Arie, cel mai mare eretic din lumea creștină, ca și eresul său, au dispărut, de-a lungul secolelor Biserica lui Hristos a fost lovită mereu de noi secte și erezii, unele mai periculoase decît altele. Cea mai grea dezbinare a Bisericii creștine a fost în anul 1054 cînd a avut loc marea schismă (ruptură) între Răsărit și Apus, luînd astfel naștere două Biserici separate: cea Ortodoxă cu centru la Constantinopol și cea Romano-Catolică cu centru la Vatican (Roma). La rîndul ei Biserica Catolică a mai fost lovită de încă două eresuri și sciziuni. Este vorba de eresul lui Luther, al doilea Arie, și de Calvin din secolul al XVI-lea, urmați după aproape un secol de schisma anglicană din secolul al XVII-lea.

Iubiți credincioși,

Cu toate că ereticul Arie, cel mai mare eretic din lumea creștină, ca și eresul său, au dispărut, de-a lungul secolelor Biserica lui Hristos a fost lovită mereu de noi secte și erezii, unele mai periculoase decât altele. Cea mai grea dezbinare a Bisericii creștine a fost în anul 1054 când a avut loc marea schismă (ruptură) între Răsărit și Apus, luând astfel naștere două Biserici separate: cea Ortodoxă cu centru la Constantinopol și cea Romano-Catolică cu centru la Vatican (Roma). La rîndul ei Biserica Catolică a mai fost lovită de încă două eresuri și sciziuni. Este vorba de eresul lui Luther, al doilea Arie, și de Calvin din secolul al XVI-lea, urmați după aproape un secol de schisma anglicană din secolul al XVII-lea.

Primul eres a cuprins aproape integral țările din nordul Europei, așa numitele țări protestante; iar religia anglicană s-a răspândit în Anglia, America de Nord și Australia, formînd Biserica anglicană.

Vedeți cum a reușit satana să rupă cămașa lui Hristos, adică să dezbine și să sfîșie unitatea Bisericii întemeiată de El? Noi toți mărturisim "o credință, un Domn, un botez", însă datorită mîndriei și începătorilor de eresuri, care au schimbat învățătura de credință ortodoxă, apostolică, cu dogme noi după mintea lor, precum și din cauza păcatelor noastre ale tuturor, au apărut în ultimele secole mai multe Biserici creștine - două apostolice - cea Ortodoxă și cea Catolică și trei fără succesiune apostolică: protestantă, reformată și anglicană.

Dar dezbinările religioase nu s-au oprit aici. Începînd din secolele XVIII și mai ales XIX, au apărut în America și în apusul Europei noi grupări religioase rupte din trupul Bisericii apostolice, numite "secte".

Astăzi, în lume se află pînă la o mie de secte și grupări religioase creștine, unele mai fanatice, mai periculoase decât altele, cum ar fi "martorii lui Iehova", "templul satanei", cu așa numita "liturghie neagră", în care se adoră diavolul în locul lui Dumnezeu. Ei caută să-și facă noi membri în rîndul credincioșilor interesați, a celor certați cu disciplina Bisericii lui Hristos, a celor săraci, cărora le promet ajutoare materiale și mai ales a tinerilor, pe care îi pot corupe mai ușor.

Prima datorie a fiilor Bisericii Ortodoxe este aceea de a **cunoaște** cît mai bine **Sfînta Scriptură, Sfînta Tradiție, Catehismul** și operele principale ale Sfinților Părinți.

A doua datorie, dacă nu cea dintîi, este să trăim cu mare credință în Dumnezeu și să ducem cu rîvnă și evlavie **viața noastră religioasă de familie**, în desăvîrșită moralitate. Sectele cer teorie, ne atacă cu texte din Sfînta Scriptură. Noi să le răspundem, nu cu vorbe, nu cu atît cu texte din Biblie, cît mai ales cu viața morală smerită, curată, sfîntă. Vorbele nu pot înlocui faptele. În fața unor creștini corecți, milostivi și evlavioși, ei se rușinează și tac.

A treia mare datorie ce ne revine este **să ne creștem copiii în frică de Dumnezeu**, cu mare grijă și atenție. Căci dacă nu-i educăm noi cum trebuie sau îi smintim cu viața noastră, a părinților, îi pierdem sufletește pe fii, nu ne mai aparțin și foarte ușor îi pot amăgi sectele, patimile, beția, desfrîul

și necredința. Un tînăr o dată căzut, greu mai poate fi salvat, tras de la sectă. Copiii, ca și părinții, trebuie să știe de mici Tatăl nostru, Crezul și Psalmul 50, și să învețe cunoștințele religioase principale din Catehismul ortodox. Cine nu știe pe de rost măcar aceste trei rugăciuni nu poate fi împărtășit cu Sfintele Taine.

Altă mare datorie a creștinilor ortodocși este **să fie oameni de rugăciune** că fără ea nu putem face nimic. Să nu lipsească

în sărbători nimeni de la Sfînta Liturghie și de la predică, afară

de mare nevoie. Rugăciunea cu credință, cu post și lacrimi este viața noastră, pîinea noastră duhovnicească, mîntuirea noastră. Apoi trebuie să trăiască în dragoste cu toți oamenii, mai ales cu cei din familie și să facă după putere milostenie, care "acoperă mulțime de păcate".

O altă datorie principală este ca fiecare să **aibă un duhovnic** bun, înțelept, la

care să-și mărturisească păcatele în cele patru posturi, să-i ceară sfaturi pentru toate și să-l asculte ca pe Însuși Hristos. Creștinii noștri nu trebuie să meargă la adunările sectante, nici să-i primească în casă, și nici să discute cu ei, dacă nu vor să cadă în cursele lor. Cine face aceasta nu va fi amăgit niciodată de diavol, nici de patimi, nici de cursele oamenilor răi.

Iubiți credincioși,

Astăzi este Duminica Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic, care au apărut dreapta credință, au dat anatema peeretici și au formulat Crezul ortodox. Să rămînem credincioși Evangheliei lui Hristos și Bisericii Ortodoxe, ai cărei fii sîntem. Ea ne-a născut prin baia Botezului, ea ne-a crescut și învățat calea mîntuirii. Să cinstim Biserica Ortodoxă care ne-a născut. Să cinstim pe toți sfinții și icoanele lor ca cei ce sînt "prieteni Domnului" și se roagă pentru noi la cer. Să trăim în dragoste unii cu alții, singura cale care mai poate salva lumea de la pierzare. Să creștem copiii în iubire de Dumnezeu, că de ei depinde cel mai mult mîntuirea noastră și să păstrăm cu sfințenie dreapta credință ortodoxă, fără de care nu ne putem mîntui oricîte fapte bune am avea.

Închei cu o scurtă istorioară. Un părinte cu viață sfîntă a intrat noaptea să se roage în biserică și prin minune dumnezeiască a văzut altarul deschis, iar lîngă sfînta masă ședea un prunc luminat cu cămașa ruptă. Și l-a întrebacuviosul: "Copile, cine ești tu?" Iar el a răspuns: "Eu sînt Hristos, Mîntuitorul lumii!" "Dar cine ți-a rupt cămașa?" întrebă sihastrul. Iar Domnul i-a răspuns: "Mi-a rupt-o Arie, ereticul!" și S-a făcut nevăzut. Oricine propovăduiește altă Evanghelie decât cea vestită de Hristos, de Apostoli și de Biserică, sfîșie cămașa Domnului și-și agonisește osîndă veșnică, fără iertare.

Să cădem deci în genunchi și să slăvim cu evlavie și dreaptă credință pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfîntul Duh, Treimea cea de o ființă și nedespărțită. Amin.

Hristos s-a înălțat!

Părintele Cleopa Ilie

Hristos s-a înălțat!

Părintele Cleopa Ilie

